

Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος (Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η φιλοξενία του Αβραάμ - Φώτης Κόντογλου

Το Πνεύμα το Άγιον ήλθε. Ή παρουσία του ζωντανή και συγκλονι-στική. Για να δώσει το μεγάλο «παρών» στην ιστορία της ανθρωπότητας χρησιμοποίησε τα δύο ισχυρότερα στοιχεία της φύσεως: τη φωτιά και τη θύελλα.

Ήχος και φώς. Ήχος καταπληκτικός. «Εγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος ώσπερ φερομένης πνοής βιαίας» (Πράξ. 2,2). Και φως εκτυφλωτικό. «Και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ωσει πυρός, εκάθισέ τε εφ' ένα έκαστον αυτών» (Πράξ. 2,3). Ζωντανή η πα-ρουσία του Αγίου Πνεύματος. Γιατί ζωντανός είναι ο Θεός. Ζωντανή και η Εκκλησία του.

Απόδειξη της ζωντανίας και της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος είναι τα αποτελέσματα της παρουσίας του. Πέρασαν πολλοί μεγάλοι και τρανοί της γης σαν θύελλες και καταιγίδες, αλλά σκόρπισαν τη φωτιά και την καταστροφή. Ήλθε ο μεγάλος του Ουρανού, το Πνεύμα το Άγιο, σαν θύελλα και σαν φωτιά, αλλά τα αποτελέσματα του ήταν ευεργετικά και θαυμαστά.

Μικρά πλεύμενα οι μαθητές του Χριστού. Ήσαν αραγμένα στα Ιε-ροσόλυμα. Δεν τολμούσαν να κινηθούν, ν' ανοιχθούν στη θάλασσα της ανθρώπινης κοινωνίας. Είχαν άπνοια άνεμου. Δεν είχαν τη δύναμη να ξανοιχθούν. Και έρχεται η πνοή του άνεμου της Πεντηκοστής, η πνοή του Αγίου Πνεύματος, και κινεί τα μικρά πλοιάρια. Και ξανοίγονται παντού. Φθάνουν μέχρι την άκρη του κόσμου και κηρύττουν το Ευαγγέλιο της Άλήθειας και της Σωτηρίας.

Ψυχρές, παγωμένες καρδιές και σβησμένα χείλη ήσαν οι μαθητές. Και έρχεται η φωτιά του Αγίου Πνεύματος και πυρακτώνει τις καρδιές τους. Οι μέχρι τώρα δειλοί γίνονται τώρα «λέοντες, πυρ πνέοντες». Και έρχεται η φωτιά του Αγίου Πνεύματος «εν είδει πυρίνων γλωσσών», ακριβώς για να πυρακτώσει τη γλώσσα τους. Η γλώσσα συνήθως πετάει σπίθες και ανάβει φωτιές αμαρτωλές, φωτιές διχό-νοιας και πολέμου. Η γλώσσα των μαθητών, πυρακτωμένη αυτή φωτιά του Αγίου Πνεύματος, μεταδίδει τα μηνύματα του ουρανού, μεταλαμπαδεύει το φώς και τη φωτιά του Θεού, και προκαλεί ενότητα και δημιουργεί τη νέα κοινωνία. «Ότε του πυρός τας γλώσσας διένειμεν, εις ενότητα πάντας εκάλεσεν».

Αυτοί που δεν πιστεύουν στο Πνεύμα το Άγιο, ας βρουν τρόπο να εξηγήσουν το φαινόμενο των Αποστόλων. Πώς οι αγράμματοι έγιναν πάνσοφοι; Πώς οι ψαράδες έγιναν θεολόγοι; Πώς οι άσημοι κατέκτησαν πνευματικά όλη την οικουμένη; Πώς οι Γαλιλαίοι έγραψαν το Ευαγγέλιο στην ελληνική γλώσσα; Πώς οι ολιγάριθμοι, οι δώδεκα, νίκησαν τους πολλούς; Πώς οι «ιδιώται» κατατρόπωσαν τη φιλοσοφία των Ελλήνων, το θρησκευτικό φανατισμό των Ιουδαίων και τις σιδη-ρόφρακτες στρατιές της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας; Πώς έγινε η αλλαγή των Μαθητών και η αλλαγή του κόσμου; Μάταια ο ορθο-λογισμός ψάχνει να βρει εξήγηση. Η εξήγηση δεν βρίσκεται στους υπολογισμούς της γης, αλλά στο θαύμα του Ουρανού. Το Πνεύμα το Άγιο, αυτή είναι η υπερφυσική δύναμις.

Πυραυλοκίνητοι

Χωρίς τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος ήταν αδύνατον να κηρύξουν οι Απόστολοι.

Τη δύναμη αυτή είχε υποσχεθεί ο Χριστός στους Μαθητές του. «Λήψεσθε δύναμιν επελθόντος του Αγίου Πνεύματος εφ' υμάς, και έσεσθέ μοι μάρτυρες εν τε Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως έσχατου της γης» (Πράξ. 1,8). Κάποτε, για να βγει ο προφήτης Ησαΐας στο κήρυγμα προς τον αποστάτη λαό του Ισραήλ, χρειάσθηκε πυρακτωμένος άνθρακας από το θυσιαστήριο του Θεού. Κάποιο Σεραφίμ πήρε με τη λαβίδα αναμμένο κάρβουνο από το θυσιαστήριο του Θεού και άγγιξε τα χείλη του προφήτου. Και ο προφήτης κατέστη έτοιμος. Και στην ερώτηση του Θεού «Τίνα αποστείλω και τις πορεύεται προς τον λαόν τούτον;», ο Ησαΐας έδωσε το ιεραποστολικό «παρών»: «Ιδού εγώ είμι· απόστειλόν με» (Ησ. 6,8).

Απείρως δυσκολότερη η αποστολή των Μαθητών. Πρόκειται να πορευθούν όχι μόνο στο λαό του Ισραήλ, αλλά σ' όλα τα έθνη. Πρόκειται όχι απλώς να καλέσουν σε μετάνοια και επιστροφή, αλλά να κηρύξουν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας. Πρόκειται να δώσουν τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού σ' όλα τα έθνη. Απαιτείται λοιπόν δύναμις. Όχι πυρακτωμένος άνθρακας από το θυσιαστήριο του Θεού, αλλά το πυρφόρο Πνεύμα, το Πανάγιο Πνεύμα έρχεται να πλημμυρίσει την ύπαρξη τους. «Επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου» (Πράξ. 2,4).

Αν η επιστήμη σήμερα έχει ανακαλύψει δύναμη, που κατορθώνει και εκτοξεύει πυράλους εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά και διαστημόπλοια προς τα άστρα, πριν από δύο χιλιάδες χρόνια μία άλλη δύναμη αποκαλύφθηκε, που εκτόξευσε τους Μαθητές και Αποστόλους από τη βάση τους, από τα Ιεροσόλυμα, και τους οδήγησε «έως εσχατου της γης». Και η δύναμη αυτή, δύναμη απείρως ανώτερη από οποιαδήποτε πυρηνική ενέργεια, είναι το Πνεύμα το Άγιο. Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος οι Απόστολοι έγιναν πνευματικοί πύ-ραυλοι· πύραυλοι όχι καταστροφής, αλλ' ευεργεσίας· πύραυλοι όχι πολέμου, αλλ' ειρήνης· πύραυλοι όχι θανάτου, αλλά σωτηρίας.

Αλλά και κάθε πιστός μπορεί να γίνει δέκτης της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος. Μπορεί να γίνει πνευματοκίνητος, πυραυλοκίνητος, πυρφόρος. Διότι για κάθε πιστό ισχύει η επαγγελία, η υπόσχεσης του Χριστού για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

(Αρχ. Δανιήλ Γ. Αεράκη, Σημεία Θεοφανείας, σ. 282-284)

